

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2961/2021
27.01.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Зорана Хаџића и Драгане Миросављевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Иван Вујић, адвокат из ..., против тужених ББ из ..., ВВ, ГГ и ДД, сви из ..., као правних следбеника сада пок. ЂЂ, бивше из ... и ЕЕ из ..., чији је пуномоћник Нада Ђуричић, адвокат из ..., ради утврђења, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 6824/19 од 28.05.2020. године, исправљене решењем истог суда Гж 6824/19 од 08.07.2020. године, у седници већа одржаној дана 27.01.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ предлог Апелационог суда у Београду РЗ 3/21 од 02.03.2021. године за одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 6824/19 од 28.05.2020. године, исправљене решењем истог суда Гж 6824/19 од 08.07.2020. године, као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 6824/19 од 28.05.2020. године, исправљене решењем истог суда Гж 6824/19 од 08.07.2020. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 6824/19 од 28.05.2020. године, исправљеном решењем истог суда Гж 6824/19 од 08.07.2020. године одбијене су, као неосноване, жалбе тужиоца и тужене ББ и потврђена пресуда Другог основног суда у Београду П 1124/17 од 13.03.2019. године, исправљена решењем истог суда П 1124/17 од 16.05.2019. године, у ставовима другом, трећем и четвртном изреке, којима је одбијен, као неоснован, тужбени захтев да се утврди да је ништав Уговор о поклону оверен пред Другим општинским судом у Београду Ов ../81 од 31.08.1981. године, закључен између сада пок. ЂЂ као поклонодавца у делу поклона који је учињен поклонопримцу ЕЕ из ... и односи се на $\frac{1}{4}$ права коришћења кат.парцела и $\frac{1}{4}$ куће, ближе описаних у ставу другом изреке, што би тужени били дужни да признају и трпе, одбијен, као неоснован, тужбени захтев да се утврди да је тужилац по основу сопствене градње и финансирања стекао право власништва на $\frac{1}{4}$ дела породичне стамбене зграде и право коришћења земљишта на $\frac{1}{4}$ дела кат. парцела, ближе описаних у ставу трећем изреке, што би тужени били дужни да признају и трпе и обавезан тужилац да туженом ЕЕ из ... накнади трошкове парничног поступка у износу од 124.500,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној, у смислу члана 395. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" бр. 125/04, 111/09, у даљем тексту: ЗПП), који се у конкретном случају примењује на основу члана 506. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11).

Решењем РЗ 3/21 од 02.03.2021. године Апелациони суд у Београду је предложио Врховном касационом суду одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 6824/19 од 28.05.2020. године, исправљеној решењем истог суда Гж 6824/19 од 08.07.2020. године, као о изузетно дозвољеној на основу члана 395. Закона о парничном поступку, у циљу уједначавања судске праксе, разматрања правних питања од општег интереса и новог тумачења права.

Поступајући по предлогу Апелационог суда у Београду, Врховни касациони суд је оценио да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужиоца, као о изузетно дозвољеној.

Правноснажном пресудом, применом члана 103. Закона о облигационим односима одбијен је тужбени захтев за утврђење ништавости уговора о поклону у делу којим је мајка тужиоца и туженог ЕЕ из ..., сада пок. ЂЂ, располагала правом коришћења непокретности и постојеће куће са $\frac{1}{4}$ идеалног дела у корист туженог ЕЕ из ... и последично применом члана 22. Закона о основама својинскоправних односа одбијен захтев тужиоца за утврђење права власништва на предметним непокретностима са $\frac{1}{4}$ идеалног дела. Ово због тога што тужилац није доказао да је спорни уговор о поклону привидан у смислу члана 66. Закона о облигационим односима, односно да није постојала стварна воља и намера уговорних страна за закључење уговора о поклону, већ да је уговор закључен како би се спречило рушење куће због прекорачења грађевинске дозволе.

У таквом случају, Врховни касациони суд је оценио да је другостепени суд, према чињеницама утврђеним у овој правној ствари, донео одлуку у складу са правним ставовима који су изражени кроз одлуке Врховног касационог суда. Разлог ревизије је позивање на погрешну примену материјалног права, што није довољан основ за одлучивање о посебној ревизији. Погрешна примена материјалног права представља законски разлог за изјављивање посебне ревизије искључиво уколико због погрешне примене материјалног права у другостепеној одлуци постоји потреба да се размотре правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и потребе новог тумачења права. Међутим, тужилац уз ревизију није доставио правноснажне пресуде из којих би произлазио закључак о различитом одлучивању у истој или битно сличној чињеничној и правној ситуацији, па по оцени овог суда, у конкретном случају нису испуњени услови за изузетну дозвољеност ревизије у смислу одредбе члана 395. ЗПП, јер није потребно ново тумачење права, нити постоји неуједначена судска пракса.

Из наведених разлога одлучено је као у ставу првом изреке, применом члана 396. ЗПП.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу одредбе члана 401. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је оценио да ревизија тужиоца није дозвољена.

Тужба у овој правној ствари поднета је 31.12.2001. године, у којој је као вредност предмета спора означен износ од 30.000,00 динара.

Према члану 506. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11), поступци започети пре ступања на снагу овог закона (01.02.2012. године) спровешће се по одредбама Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 125/04, 111/09). Према члану 23. став 3. новела Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11), објављених у „Службеном гласнику РС“, бр. 55/14, ревизија је дозвољена у свим поступцима у којима вредност предмета спора побијаног дела прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, који нису правноснажно решени до дана ступања на снагу овог закона (31.05.2014. године)

У овом случају, првостепена пресуда донета је 13.03.2019. године, а правноснажна другостепена пресуда која се побија ревизијом донета је 28.05.2020. године, дакле после ступања на снагу наведених новела Закона о парничном поступку.

Како се ради о поступку у којем је вредност предмета спора побијаног дела износ који очигледно не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, ревизија тужиоца није дозвољена.

На основу члана 404. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Весна Субић,с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**